

Головна » Аналітика » Статті

"Мені прилетіло в будинок". Репортаж із Дружківки, де воду черпають із калюж, а за людьми полюють КАБи

07:00 15.04.2026 Ср

10 хв

Тисячі людей залишаються жити поблизу фронту, не наважуючись на евакуацію з "Білими янголами"

ЮЛІЯ АКІМОВА

ВЕРОНІКА МАРЧЕНКО

Літню пару евакуують із Дружківки, за 13 км від якої тривають бої (фото: скріншот із репортажу РБК-Україна)

Постійні удари КАБами, відсутність світла та одна лише аптека на все місто. Дружківка в Донецькій області перебуває під ударами ворога, але тисячі людей все ще не хочуть її залишати.

РБК-Україна вирушило разом з екіпажем "Білих янголів", щоб побачити, як проходить евакуація під вогнем і чому так важко прийняти рішення покинути свій будинок.

> Читайте також: [Росія хоче захопити два міста України до кінця квітня. Зеленський відповів, чи можливо це](#)

Головне:

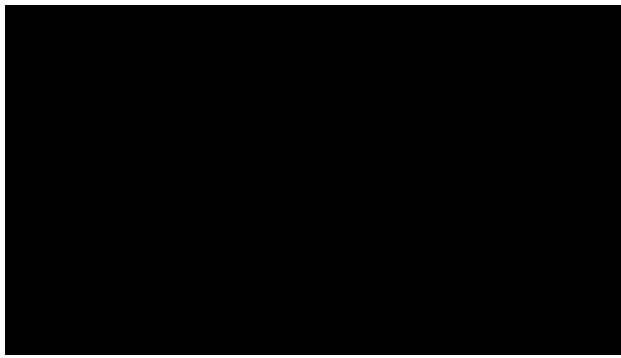
Місто під прицілом: У Дружківці залишається близько 12 тисяч людей, серед яких понад 30 дітей. Основна загроза зараз - руйнівні керовані авіабомби (КАБи).

Життя в руїнах: У місті відновили газопостачання, але електрики і води немає. Працює лише одна аптека, а швидка допомога часто не може виїхати на виклики.

Робота під вогнем: Окупанти цілеспрямовано полюють на евакуаційні машини. За останні три місяці росіяни знищили або пошкодили п'ять автомобілів спецслужб.

Психологія виживання: Багато літніх людей відмовляються їхати через страх невідомості, обираючи життя в напівзруйнованих будинках і побут на межі людських можливостей.

Точка неповернення: Для більшості рішення про виїзд стає реальним тільки тоді, коли будинок перетворюється на руїни. Евакуація зазвичай проходить через Краматорськ, де створено пункти тимчасового перебування.

Дружківка в Донецькій області фактично спорожніла (фото: скріншот репортажу РБК-Україна)

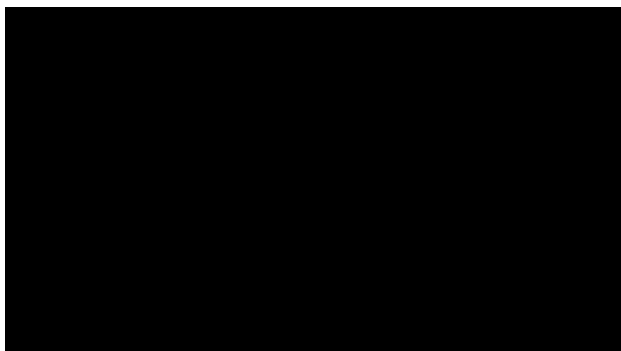
Росія не залишає спроб повністю захопити Донецьку область. На дипломатичному фронті Кремль заявляє, що закінчить війну, якщо Україна сама віддасть росіянам Донецьку і Луганську області. На лінії бойового зіткнення тим часом триває знаменитий російський "повзучий" наступ.

Захоплювати метри землі армії РФ вдається з величезними труднощами. Кожне окуповане село - тисячі втрат для російських військових. І оскільки Кремль може дозволити собі витратити величезний людський ресурс без будь-яких наслідків, лінія фронту повільно, але все ж таки рухається вздовж населених пунктів.

Рано чи пізно в українця, який живе поблизу фронту, виникає дилема - їхати з рідного міста чи залишатися там і сподіватися, що окупантів зупинять.

Бої на околицях міст і сіл можуть тривати місяцями. Весь цей час ті нечисленні жителі, які залишилися вдома, поступово позбавляються всього. У невеликих містах і селах стає складно купити їжу і ліки. Поступово зникають газ, вода, опалення та електрика.

Сьогодні так серед інших живе невелике місто Дружківка в Донецькій області. Фронт проходить за 13 км від перших міських вулиць, тому місцеві перебувають під регулярними обстрілами. Сюди вже кілька разів приїжджали різні служби для евакуації людей і щоразу вивозити місцевих дедалі складніше.

Чоловіка і жінку евакуюють з Дружківки - цього дня в їхній

будинок прилетів КАБ (фото: скріншот репортажу РБК-Україна)

Чим ближче бої - тим менше в місті людей, але ті деякі, хто залишився, тримаються за свої будинки до останнього - поки триматися буде вже нема за що. Кореспонденти РБК-Україна поїхали разом зі спецбригадою Національної поліції "Білі янголи" в Дружківку, щоб побачити, як проходить евакуація.

12 тисяч

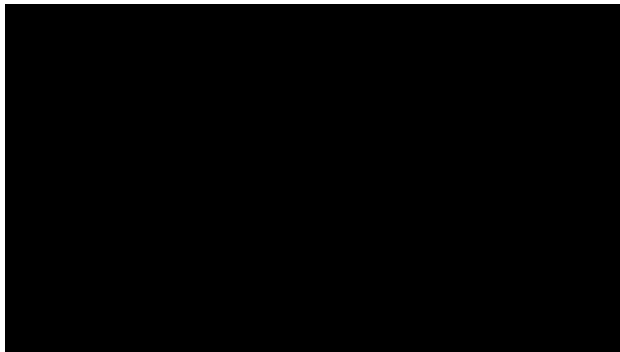
Дружківка виглядає похмурою і сірою. На тлі вже звично для місцевих гуде військова техніка, а трохи далі чути залпи. Жителі міста вже давно навчилися розрізняти "приходи" і "виходи".

Тривога тут, як і в інших населених пунктах поблизу лінії фронту, звучить уже за фактом обстрілу, а не до нього. Ті, хто тут залишився, переміщуються містом швидко, втягнувши голови в плечі. Маршрут - аптека - єдина, що залишилася в місті, продуктовий і додому.

У Дружківці сьогодні живе близько 12 тисяч людей. Із них біля 30 – діти. "Білі янголи", як і інші спецбригади з евакуації, насамперед шукають сім'ї з дітьми. Витягнути їх із цих умов – пріоритет. Останнім часом росіяни занадилися обстрілювати Дружківку авіабомбами. Вони геть не точні, але вибухи від них потужні й руйнівні - загалом, усе, що потрібно окупантам.

– Останнім часом Дружківка потрапляє під обстріл ворожої авіації. Ворог завдає авіаударів керованими авіабомбами по місту, по цивільних будинках, інфраструктурі. У місті зараз відновили газопостачання, але електрики і води немає, – каже начальник відділу організації евакуаційних заходів ГУНП у Донецькій області Геннадій Юдін.

Крім місцевих жителів та їхніх будинків, росіяни б'ють по евакуаційних машинах. За три місяці – з жовтня по грудень, окупанти "вбили" п'ять авто. Деякі вдалося відновити, на одному з таких ми сьогодні їздимо містом і забираємо людей.

Геннадій Юдін (фото: скріншот репортажу РБК-Україна)

З вікна машини Дружківка пролітає швидко, але деякі пейзажі вдається зафіксувати. Наприклад, повністю зруйнована вулиця з красномовною назвою "вулиця Дружби". На ній цілих будинків не залишилося – одні звалища з цегли, скла і дерев'яних балок. "Дружбу" росіяни розстріляли з артилерії, а добивали КАБами. На асфальті, в місцях де він є, розсипи осколкових відмітин у формі променів. А за ними – воронки.

Перші люди, яких ми забрали, напередодні втратили будинки. Вони обидва – пара середніх років, сидять у розподільчому центрі, оточені своїми ж речами. Усе помістилося в кілька великих сумок. Ковдри, куртки, зимові светри, деякий посуд – усе, що вдалося врятувати з будинку, який буквально розсипався в них на очах.

Поки жінка намагається з'ясувати, хто за ними приїхав і чому саме "Білі янголи", чоловік мовчки дивився в стіну. Пізніше нам сказали, що в нього шок.

– Ми вас сьогодні відвеземо, чого ви?

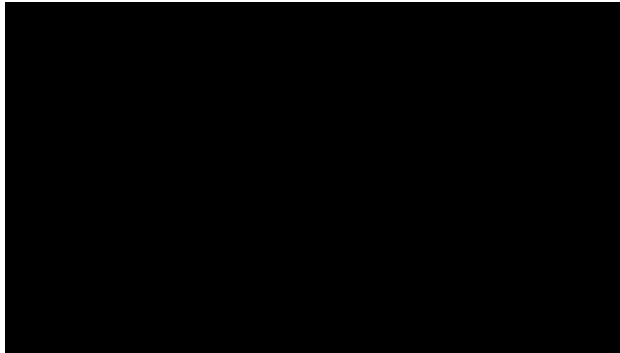
– Так?

– Так, машина вже стоїть, яка різниця?

– Не знаю, ми домовилися з іншими вже.

– Поїхали! Щас ще не знаєш, що тут буде.

В евакуаційному авто жінка показала пальцем у вікно і сказала, що зранку КАБ прилетів у центр міста. Ми переводимо погляд у вікно і бачимо руїни – це старі руїни – це старі руїни, сюди приліт був за кілька тижнів до цього. Такі руїни скрізь.

Вулиці Дружківки майже всі в руїнах (фото: скріншот РБК-Україна)

– У центр Дружківки прилетіло?

– Там, навпроти заводу.

– Навпроти заводу, кажуть, КАБ прилетів. Людей повбивало. Тільки що.

Наступна зупинка – приватний будинок із рудої цегли. У дворі вже стоять люди з сумками. Побачивши машину, вони махають нам руками. Поки вантажать речі, з нами погоджується поговорити жінка, яка тут живе. Відповідає на запитання спокійно, навіть трохи флегматично. Вона, схоже, вже прийняла рішення і погодилася з ним.

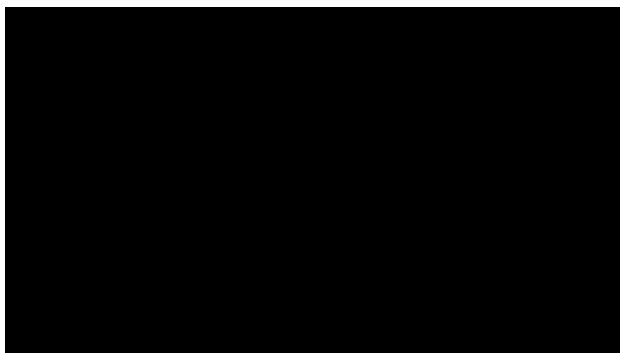
– Знаєте, куди будете їхати?

– Так, до Івано-Франківська. З Нового року погіршилася ситуація.

– Мені розповідали, що у вас тут тільки одна аптека працює.

– На площі зараз начебто залишилася тільки одна. І швидкі вже не працюють.

Ми ідемо далі і помічаємо, що люди продовжують жити в будинках і після прильотів. Допоки є хоча б кілька стін, їх забиватимуть фанерою та зашиватимуть гіпсокартоном. Дехто геть відмовляється виїжджати і причини в людей різні. У когось хворіють родичі і транспортувати їх не можна. Хтось упевнений, що не помітить окупації, а хтось – чекає на неї.

Житель Дружківки черпає воду з калюжі (фото: скріншот з репортажу РБК-Україна)

Ми зупиняємося на каву і виходимо з машини. Навколо – типовий панельний квартал. З нетипового тут те, що самих "панельок" майже немає. Частина з них повністю зруйнована, інша частина в дірках, з вибитими вікнами і чорними плямами від пожеж.

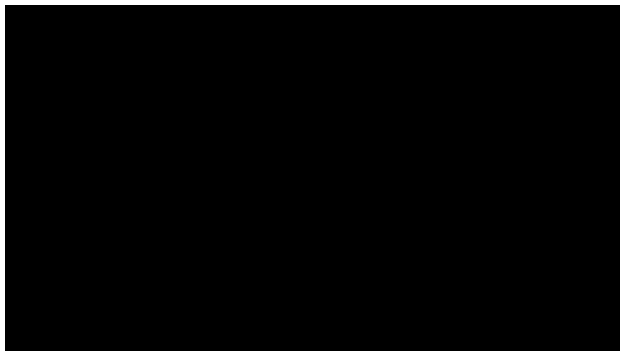
З одного з таких будинків виходить старий з відром і совком, підходить до калюжі і черпає з неї воду. І найдикише в цій картині те, що він, найімовірніше, відмовиться від евакуації. Тому що жити ось так для нього, як і для багатьох тут, не так страшно, як їхати в невизначеність.

Точка неповернення

Людей, яких забрали з Дружківки, спочатку везуть до Краматорська. Там розташований "Евакопункт" – місце, де людей тимчасово селять, поки їм визначають подальший маршрут. Всередині пункту – просторі зали з ліжками, місця для зарядки техніки, столи зі стільцями, переносна кухня.

Ми заходимо в зал, він майже порожній – групу людей забрали за кілька днів до цього. У центрі приміщення на ліжку сидить літня жінка. Вона явно мерзне, хоча в залі тепло – на ній кілька светрів, зелений жакет і яскраво-червоний шарф. А на голові дві косички, прикрашені однаковими зеленими та рожевими резинками. Від цього в образі жінки є щось майже дитяче і зворушливе.

– Мені прилетіло в будинок. Я сиділа на кухні і раптом мене відкинуло, все по кухні стало літати, мене побило всю, тут одразу кров потекла, тут у мене розрізано було, ось тут теж, уже затягнулося, бачиш? І рівно за хвилину з іншого боку другий удар припав, і я вийшла ніби замкнутою з двох боків у вибуху.

Літня жінка розповідає про те, як її будинок зруйнували окупанти (фото: скріншот із репортажу РБК-Україна)

Під час розповіді жінка торкається свого обличчя, показуючи, де у неї була кров, а де осколки поранили шкіру. Їй хочеться висловитися, вона дивиться то на нас, то на людей, які іноді заходять до зали, і ніби зазиває всіх у свою розповідь. Жінка залишилася без дому і куди б зараз її не відвезли – втрата для неї непоправна.

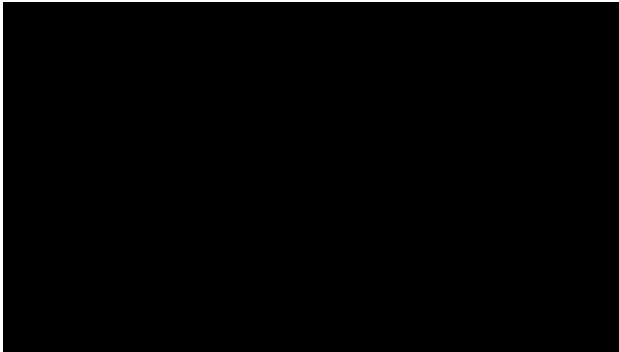
– Зараз тимчасово сюди мене привезли. За цей час хочуть у моїй квартирі забити вибиті вікна, обігрівач купити, у трикімнатній квартирі в маленькій кімнаті поселити. І потім будуть організувати виїзд кудись. Я налаштована виїхати. Але річ у тім, що я ось прочитала, що мій будинок, через те, що несучі конструкції порушені, не можуть відновити.

Таких людей тут було сотні. Вони до останнього трималися за стіни, але коли ті звалилися під вагою авіабомби або ракети – триматися стало нема за що. З того, як жінка описує будинок і махає руками, здається, ніби вона продовжує відчувати свої стіни, намацувати їх, бачити їх перед собою. Це схоже на фантомні болі, і в цій ситуації найважче – усвідомлювати, що допомогти їй уже нічим не можна. Її дім забрали окупанти і вони рухаються далі.

Єдине, що можна зробити - рятувати життя.

– Нам надходять заявки. Їх пишуть на військовій адміністрації, на обласну гарячу лінію. Потім їх розформовують на кожен екіпаж. Зараз нас у Дружківці працюють шість екіпажів – два від патрульної поліції, два "Білий янгол" і два від ДСНС – "Фенікси", - розповідає Геннадій Юдін.

Дружківка, на жаль, мало чим відрізняється від інших міст, до яких війна підійшла дуже близько. Поведінка людей тут схожа на те, що бачать члени евакуаційних екіпажів по всій лінії населених пунктів уздовж фронту. Багато місцевих до останнього сидять у напівзруйнованих містах, не бажаючи навіть говорити про евакуацію. Але все в підсумку закінчується одним.

Дружківка з вікна евакуаційного авто (фото: скріншот з репортажу РБК-Україна)

– Я пам'ятаю Авдіївку, ми вивезли звідти за день близько 30 людей. Бувало, везли в одному авто і стоячи, і сидючи, поранених клали на підлогу. Вивозили. Спочатку було складно вмовити, а потім стався лютий 2024-го, ворог уже дотискав Авдіївку, частина вулиць була окупована. Ми все одно їздили. І тільки тоді люди стали виходити на вулицю і проситися виїхати звідси, - зазначає Юдін.

Місцева влада завжди закликає виїжджати раніше, ніж у місто зможуть пробраться росіяни. Вони вже не дозволять евакуюватися, тому що люблять використовувати населення як живий щит. Але скільки б про це не говорили, кожна людина доходить до рішення сама і свого часу. Головне, щоб до цього моменту її ще можна було б вивести.

Не пропустіть головне! Підпишіться на наші оновлення в Google!

Або читайте нас там, де вам зручно!

Більше по темі:

Донецька область

Евакуація

Дружківка

НОВИНИ

Прильоти балістики та сотні дронів у небі: ЗСУ розкрили деталі нічної атаки росіян

НОВИНИ

Новини України
Війна в Україні
Економіка
Світ
Надзвичайні події

ПОЛІТИКА

БІЗНЕС

Економіка
Фінанси
Авто
Тех
Енергетика

АНАЛІТИКА

Статті
Інтерв'ю
Точка зору

ЖИТТЯ

Гроші
Зміни
Освіта
Суспільство

РОЗВАГИ

Шоу бізнес
Поради
Гороскопи
Свята
Цікаве
Спорт

LIFESTYLE

Психологія
Їжа
Подорожі
Здорове життя
Мода та краса

UA | EN | RU РБК-УКРАЇНА

Про компанію
Редакційна політика і стандарти
Як стати нашим автором
Правила користування
Правова інформація
Політика конфіденційності
Контакти
Команда
Вакансії в РБК-Україна
Розмістити рекламу

Інформаційний портал «РБК-Україна» має тримовну версію (українську, російську та англійську), головна сторінка portalу - <https://www.rbc.ua>. Фотографії, зображення належать їх правласникам. Всі фотографії на

Порталі, авторами яких є журналісти «РБК-Україна», розміщені на умовах ліцензії Creative Commons Attribution 4.0 International. Редакція «РБК-Україна» може не поділяти точку зору авторів. Оціночні судження не підлягають спростуванню та доведенню їх правдивості. За достовірність та зміст реклами відповідальність несе рекламодавець. Матеріали, позначені плашкою: «Прес-релізи», «Спецпроект», «Партнерський матеріал», «Promo», «Благодійність», «Резонанс» розміщуються на правах реклами і призначені, як правило, для осіб, які досягли 21-річного віку. «Новини компанії» - це інформаційний формат, що охоплює новини, події та оголошення, пов'язані з діяльністю компаній, базуються на пресрелізах, які випускають самі компанії, і за які редакція не несе відповідальності. Онлайн-медіа «РБК-Україна» призначене для осіб віком від 21 року.

© LLC «UBT MEDIA», 2006-2026.